בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12137-12-22 גולדן ווד ואח' נ' סטודקו בע"מ

לפני כבוד השופט גד מינא

התובעים/הנתבעים שכנגד:	**1. גולדן ווד** **2. משה פינחס** **3. אנדריי שבלוב** באמצעות עו"ד אסף כהן
	נגד
הנתבעת/התובעת שכנגד:	**סטודקו בע"מ** באמצעות עו"ד ירון אלירם

פסק דין

פתח דבר

לפניי תביעה על סך של 585,444 ₪ ותביעה שכנגד על סך של 765,000 ₪.

רקע ועיקר טענות הצדדים

1. התובעת 1 היא עוסק מורשה מסוג שותפות, בבעלות התובעים 2-3.

2. הנתבעת והתובעת שכנגד (להלן: "**הנתבעת**") מעידה על עצמה כחברה העוסקת בייצור, יבוא ושיווק של ריהוט ועבודות נגרות למוסדות פרטיים ופרויקטים ולה מפעל נגרות לייצור מוצריה.

3. הנתבעת התקשרה עם חברת אלקטרה דנקו בע"מ (להלן: "**אלקטרה**") בהסכם לאספקת מוצרי נגרות לכ- 150 חדרי מלון בשם "אלפא" בתל אביב. אלקטרה היא קבלן ראשי בפרוייקט והנתבעת קבלן משנה של אלקטרה. לפי הנתבעת, היקף ההתקשרות מול אלקטרה עמד על 6.2 מיליון ₪ (ס' 8 לתצהיר הנתבעת).

4. מטענות הצדדים עולה כי אלקטרה התקשרה עם חברת נגרות נוספת בשם "וויט ספייס" (להלן: "**וויט ספייס**") לאספקת חלק אחר של עבודות הנגרות באותו פרוייקט.

5. הנתבעת שכרה את שירותי התובעים (לשיטת הנתבעת, ההתקשרות היתה רק מול התובע 3), כקבלני משנה מטעמה, לצורך ביצוע עבודות נגרות בפרוייקט. בין התובע 3 לבין הנתבעת

היו קשרי עבודה קודמים ובכלל זה התובע 3 היה בעבר, בחלק משנת 2019, שכיר של הנתבעת ולאחר מכן עבד כעצמאי מול הנתבעת.

6. לא נחתם הסכם בכתב. מטענות הצדדים עולה שאין מחלוקת שהסיכום בין הצדדים היה שהתובעים יתוגמלו באופן הבא (ס' 10-9 לתצהיר התובע 3 וס' 22 לתצהיר סמואל): סך של 1,700 ₪ בתוספת מע"מ עבור כל יום עבודה בן 9 שעות של צוות של 2 עובדים. בנוסף, סך קבוע של 7,500 ₪ בתוספת מע"מ עבור כל חודש עבודה (סכום זה מורכב מסך של 2,500 ₪ לחודש עבור מדידות ו-5,000 ₪ לחודש עבור ניהול).

7. העבודה החלה בסוף שנת 2021. מידי חודש ועד לחודש יולי 2022 (כולל) שילמה הנתבעת באופן שוטף את החשבונות שנשלחו לה. יצויין כי בתחילת הדרך החשבונות שולמו לתובע 2 (בעל עוסק מורשה בשם י.מ. דלתות) ובהמשך לתובעת 1.

8. בחודש יולי 2022 החלו התובעים לספק שירותים גם לוויט ספייס במסגרת אותו פרוייקט (ס' 8 לתצהיר התובע 3 וס' 73 לתביעה שכנגד).

9. יום העבודה האחרון של התובעים עבור הנתבעת היה ביום 1.9.22. לטענת התובעים, במועד זה סילקה אותם הנתבעת מהפרוייקט על רקע הגילוי שהם החלו לעבוד גם עם וויט ספייס. לטענת הנתבעת, התובעים קמו ועזבו בהפגנתיות את הפרוייקט.

10. במסגרת כתב התביעה, התובעים ביקשו לחייב את הנתבעת בסכומים הבאים:

א. 278,212 ₪ בגין עבודה שבוצעה באוגוסט 2022 (267,274 ₪) וביום 1.9.2022 (10,938 ₪).

ב. 191,712 ₪ בגין אבדן רווחים של התובעים בחודשים בהם נמנע מהם להמשיך לעבוד.

ג. 65,520 ₪ בגין אבדן רווחים שנגרמו לתובעים כתוצאה מכך שהנתבעת מנעה מהם, עם סילוקם מהפרוייקט, להמשיך לעבוד עם וויט ספייס שאיתו התחילו לעבוד באותו פרוייקט.

ד. 50,000 ₪ בגין עגמת נפש.

סה"כ 585,444 ₪.

בקדם המשפט המסכם הודיעו התובעים שהם מוותרים על הסעדים שעניינם אבדן רווחים מהפרוייקט (191,712 ₪ לפי סעיף 30 ב' לכתב התביעה) ואובדן רווחים כתוצאה מעבודתם עבור וויט ספייס (65,520 ₪ לפי סעיף 30ג' לכתב התביעה).

כלומר, סכום התביעה המעודכן הוא 328,212 ₪ שמורכב מסך של 50,000 ₪ בגין עגמת נפש וסך של 278,212 ₪ בגין עבודה שנטען שבוצעה ולא שולם בגינה.

11. הנתבעת מצידה מבקשת לחייב את התובעים לשלם לה סך של 765,000 ₪ שמורכבים מ:

א. 640,000 ₪ ששולמו לתובעים על ידי הנתבעת. הנתבעת טוענת כי בדיעבד התברר לה שהתובעים הגישו דיווח כזב וכי בכל מקרה הם לא היו זכאים לתשלום בגין חודש יולי 2022 שאז התחילו לעבוד עם וויט ספייס. לצורכי אגרה, מועמד הסכום על 509,066 ₪.

ב. סך של 945,000 ₪ בגין הפרש שנוצר לחובת הנתבעת עקב הצורך שלה להתקשר עם צוותי הרכבה אחרים בחודשים ספטמבר 2022 – אוקטובר 2022 וכן בגין נזקים נוספים. לצורכי אגרה, העמידה הנתבעת את הסכום על 255,934 ₪.

<u>מהלך הדיון בתובענה וראיות הצדדים</u>

12. מטעם התובעים הוגשו תצהיריהם של התובעים 3-2. מטעם הנתבעת הוגש תצהירו של הבעלים והמנהל של הנתבעת, מר סמואל גריי (להלן: "**סמואל**").

13. דיון הוכחות נערך ביום 8.9.25 ובמסגרתו נחקרו כל העדים. הגשת הסיכומים התעכבה בשל עניינים אישיים של ב"כ התובעים.

14. כתב הסיכומים האחרון הוגש ביום 2.3.26.

<u>דיון והכרעה</u>

<u>כללי</u>

15. אקדים מסקנה לדיון ואומר שמצאתי שיש לקבל, בחלקה הגדול, את התביעה העיקרית ולדחות את התביעה שכנגד.

16. אפתח בבחינת ההתקשרות בין הצדדים שכן יש בקביעות שלהלן כדי לסייע בהכרעה בתביעה העיקרית ובתביעה שכנגד.

17. כפי שאראה להלן, ההתקשרות בין הצדדים לא כללה התחייבות של התובעים לבלעדיות מול הנתבעת. לכן, העובדה שהתובעים החלו לספק שירותים גם לוויט ספייס לא היוותה הפרה מצידם ולא הצדיקה את סילוקם מהפרויקט ואת אי ביצוע התשלומים עבור עבודה שבוצעה על ידם בפועל.

18. אם הנתבעת רצתה להגביל את התובע 3 או את התובעים כך שיעבדו רק עימה, היה עליה לסכם זאת במפורש עם התובעים. הדבר לא נעשה ואין גם הסכם בכתב. בנסיבות אלו, הטענה להפרה מצד התובעים או לכך שהם חייבים בהשבת הסכום ששולם להם עבור חודש יולי 2022 (החודש בו עבדו גם עם וויט ספייס) היא טענה שלא הוכחה. אינני מתווכח עם תחושתו הסובייקטיבית של סמואל בדבר הפרת אמון מצד התובע 3 בעצם ביצוע העבודה גם עם וויט ספייס, אך תחושה לחוד והפרה לחוד. הפרה אין.

19. הנתבעת טענה כי מטרתה היתה כי בסיום הפרוייקט תוקם על ידה חברת הרכבות שבה התובע 3 יהיה שותף ב- 50%, ללא השקעה מצידו (ס' 19 לתצהיר סמואל) וכי ההנחה של הנתבעת היתה שיש לה ולתובע 3 אינטרס משותף והיה מצידה אמון מלא בתובע 3 (ס' 20 לתצהיר סמואל). כוונה עקרונית כזו, גם אם היתה, לא שללה את הזכות של התובעים לעבוד עם ספקי עבודה נוספים. כל עוד לא נשללה במפורש זכות כזו, הרי שהיא קיימת.

20. הנתבעת מתארת את העובדה שהתובעים החלו לעבוד עם וויט ספייס כתקיעת סכין בגב והפרת אמון (ס' 46 לתצהיר סמואל). סמואל הסביר שמרגע הגילוי היה מוכן, לפנים משורת הדין, לאפשר לתובע 3 לעזוב את שותפו (התובע 2) ולאפשר רק לתובע 3 להמשיך בעבודה ובלשונו של סמואל: "**או שהוא עוזב את השותף וממשיך בעבודות הפרוייקט עד להשלמתן תחת פיקוחי וניהולי (כפי התוכנית המקורית), או שהוא ממשיך עם שותפיו ויוצא מניהול וביצוע עבודות ההרכבה של הנתבעת**" (ס' 49). למחרת שיחה זו, כך על פי סמואל, התובע 3 התייצב לעבודה עם שותפיו. לטענת סמואל, הוא לא סילק את התובעים אלא הם קמו ועזבו בהפגנתיות. לטענתו, אף ביקש מהעובדים "**כן להמשיך את עבודתם ואני אשלם את שכרם המלא, אולם הם סירבו**" (ס' 51). לטענת התובעים, בעקבות סירבו של התובע 3 להיכנע לדרישתו של סמואל לפיה התובע 3 ימשיך בעבודה לבד, סמואל סילק אותם מהפרוייקט (ס' 12-13 לתצהיר התובע 2). מטענות הנתבעת ברור שהנתבעת הציבה תנאי חדש לפיו, כתנאי להמשך העבודה, העבודה תבוצע רק מול ועל ידי התובע 3. סמואל אף הצהיר שהיה מוכן לשלם את שכרם המלא של העובדים, למעשה תוך ניסיון לעקוף את התובעת 1.

21. הואיל ולא היתה התחייבות לבלעדיות כלפי הנתבעת והואיל והכוונה להקים עסק משותף היתה בגדר כוונה בלבד שלא מומשה ולא היתה קרובה למימוש באותו שלב, לא היה מקום לתנאי שהציבה הנתבעת. יש לראות בעצם הצבת התנאי כהפרה מצידה של הנתבעת.

22. אציין שכל טענות הנתבעת לפיה ההתקשרות היתה מול התובע 3 אינן רלבנטיות שכן הנתבעת מאשרת בכתב התביעה שכנגד שידעה כבר בחודש אפריל 2022 שהתובעים 2-3 עובדים יחד וכי התובע 2 מנהל את העסק (ס' 65-61 וראו גם ס' 33-31 לתצהיר סמואל מהם עולה כי הנתבעת השלימה עם העניין). הנתבעת לא ראתה בכך הפרה כלשהי והמשיכה לעבוד מול התובעים ואף שילמה להם על החודשים הבאים.

<u>הסעדים בתביעה העיקרית</u>

23. כאמור, עניינה של התביעה העיקרית בעבודה שנטען שבוצעה בחודש אוגוסט 2022 וביום הראשון של חודש ספטמבר 2022.

24. להוכחת טענות התובעים ביחס לחוב הנטען הנ"ל צירפו התובעים במסגרת נספח 6, דיווחי שעות שרשמו, פחות או יותר בזמן אמת, באמצעות קבוצת וואטסאפ שפתחו לצורך הרישום, טבלה מרכזת שמפרטת את החיובים בגין כל יום בחודש אוגוסט לפי חלוקה לעובדים השונים וחשבונית. בנספח 7 צורפו דיווחי השעות בספטמבר וטבלה מרכזת.

25. הנתבעת מצידה לא הביאה ראיות סותרות כלשהן. טענות הנתבעת התייחסו בעיקרן להפרות מצד התובעים – הפרות שלא היו. עם זאת, ברור שגם אם היו הפרות, התובעים זכאים לקבל תמורה, לפי הסיכום שהושג, עבור עבודה שבוצעה בפועל (ולא עלתה כל טענה ביחס לאיכות העבודה), כאשר שאלת הנזקים שנגרמו לנתבעת, ככל שהיתה הפרה וככל שנגרמו נזקים, היא שאלה נפרדת.

26. כשנשאל סמואל מדוע לא שילם את החשבון של אוגוסט-ספטמבר 22, השיב: "**כי עמדתי מול נוכלים**" (עמ' 36 ש' 27). כשהתבקש להסביר השיב (עמ' 36 ש' 33 ואילך ועמ' 37 ש' 1-11):

"כל הסיפור מתחיל מכך שאני לוקח את אנדריי תחת חיקי ובונה מסלול איתו שבו אדון אנדריי אמור להיות בעתיד לאחר שנתנסה ונבנה את הקבוצה במלון הזה או-קיי שותף שלי, עכשיו זה משהו שהוצע לו ממש בימים הראשונים בשיחות הראשונות או-קיי הבאתי אותו כאילו לפרויקט שהיו מרכיבים אחרים צוותים שאני עובד איתם עשרות שנים או-קיי בן-אדם אחד כאילו בפרויקט כזה כאילו עם היכולות שלו וגם עם הניסיון שהיה לו עד אז כאילו לא היה לו מקום כאילו לקבל ניהול כאילו אצלי או-קיי, אני 30 שנה במקצוע ועשיתי עשרות אלפי פרויקטים ושילמתי למאות אלפים של עובדים לאורך השנים ואני עושה את זה כאילו זה המקצוע שלי או-קיי אז אנדריי קיבל ממני את הגב כדי לבנות צוות לעתיד או-קיי עכשיו יכולתי להיות איתו לבנות איתו את השותפות הזאת מהיום הראשון או-קיי זה היה מבחינתי כאילו עדיין לא נכון כי נתתי לו את ההזדמנות ללמוד מה זה פרויקט גדול ומה זה לבנות צוות כאילו של עובדים או-קיי עכשיו נתתי לו את הניהול נתתי לו את הזה ותתחיל לגייס או-קיי וככל שהוא גייס יותר עובדים ככל שפיניתי מהשטח את הקבלני משנה הנוספים ואני לאורך כל הדרך עד שאדון משה צץ

או-קיי ואדון אנדריי כאילו השתתק לגמרי כאילו באיזה פגישה 1 אנחנו שותפים יש לנו עסק, עד לאותו רגע או-קיי אין לי אפילו שמץ של מחשבה שדבר כזה כאילו קורה."

27. מתשובת סמואל ברור שאין לו טענה לפיה התובעים כלל לא עבדו בחודש אוגוסט וביום הראשון של חודש ספטמבר. סמואל התקשה להסביר מדוע הוא לא משלם את חשבון אוגוסט (עמ' 39-38). הרושם שהתקבל הוא שסמואל חש נבגד מכך שהתובעים החלו לעבוד עם וויט ספייס ומכך שהתובע 3 סרב לדרישתו להפסיק לעבוד עם התובע 2.

28. סמואל נשאל מה לא נכון בדיווחי התובעים והשיב שהוא <u>מעולם</u> לא בדק אותם. כשנשאל כיצד לא בדק אם הוא תובע השבה השיב שוב שמעולם לא בדק (עמ' 42 ש' 35-26).

29. סמואל השיב שיש עובדים שעבדו "**בהחלט**" כולל בחודש אוגוסט (עמ' 43 ש' 9-4), אך לא ידע להגיד מה לא נכון בדיווחים (עמ' 43 ש' 10) והוסיף: "**אגב כאילו אני כן יכול לבדוק את זה אם זה היה חשוב**" (עמ' 43 ש' 11). כלומר, לשיטת סמואל גם אם קיים אי דיוק כזה או אחר בדיווחי השעות, זה לא העניין מבחינתו. כשנשאל מדוע זה לא חשוב, השיב שהוא הציע לעובדים לשלם להם ישירות (עמ' 43 ש' 15-13) והוסיף: "**אני גם אז אמרתי לכל אחד מהעובדים שיגיע אלי ויגיד כאילו מה מגיע לו ממני <u>והוא היה מקבל את זה עד לגרוש האחרון. כאילו אנשים עבדו</u>**" (עמ' 43 ש' 24-23). מדובר בהודאה ברורה של הנתבעת לפיה "**אנשים עבדו**" וכי הנתבעת אף היתה מוכנה לשלם להם "**עד לגרוש האחרון**" (אך לא דרך התובעים שהעסיקו אותם) וכי הוא כלל לא בדק את החיובים ופשוט הפסיק לשלם. וראו גם דברי ב"כ הנתבעת בעמ' 4 ש' 17-16 בקדם המשפט המסכם: "**הם עשו עבודות, זה לא שהם לא עשו עבודה בכלל.**"

30. במהלך החקירה הנגדית של התובעים 3-2 עלו אי התאמות מלאות בין דיווחי השעות לחודש יולי 2022 (ששולם) לבין פירוט החשבון. הנתבעת נמנעה מלחקור את התובעים על דיווחי השעות לחודשים אוגוסט-ספטמבר. הנתבעת גם לא התייחסה בראיותיה לאותם דיווחי שעות.

31. בסיכומי התובעים מפרטים התובעים בהרחבה אי דיוקים בחשבון של חודש אוגוסט שמביאים, לטענת התובעים לכך, שקיים הפרש של 30 שעות לחובת התובעים שלפי חישוב התובעים עומד על 2,832 ₪ לפני מע"מ (ראו ס' 16-15). לטענתם, בחודש ספטמבר קיימת התאמה מלאה. הנתבעת מצידה מפרטת בהרחבה (לראשונה בסיכומיה) אי התאמות בדיווחי חודש אוגוסט (עמ' 5-3 לסיכומי הנתבעת). הנתבעת טוענת, כי בניגוד לטענות התובעים, לא מדובר באי התאמות מינוריות וכי קיימים חיובים פיקטיביים רבים. הנתבעת

טוענת בסיכומיה שסך אי ההתאמות בגין חודש אוגוסט מגיע ל"**חיוב יתר של מעל ל- 25,000** ₪" (ס' 18)[1].

32. לא מצאתי שיש הצדקה להידרש, במסגרת פסק הדין להכרעה ביחס לכל שורת חיוב בחודש אוגוסט. לשיטת שני הצדדים קיימים אי דיוקים (לטענת התובעים קיימת הצדקה להפחית 2,832 ₪ בתוספת מע"מ ולטענת הנתבעת מעל 25,000 ₪). בשים לב לכך שהחשבון אכן לא מדוייק, גם לשיטת התובעים וגם אם בשוליים, מצאתי לקבל את התביעה ביחס ל- 90% מהחשבון. זאת, על יסוד עדות התובע 2 (שגם היה אחראי על הצד הכספי) ולפיה החשבונות מדוייקים ב- 90% (עמ' 31, ש' 25, עמ' 29 ש' 36). כלומר, מתוך סך של 278,212 ₪ (כולל מע"מ) יש להפחית 10% ולקבל את התביעה ביחס לסך של 250,390 ₪. יצויין כי הפחתה זו בסך של 27,821 ₪ של 10% מסכום החשבון של אוגוסט וספטמבר אף עולה במקצת על אי ההתאמות הנטענות על ידי הנתבעת (25,000 ₪).

33. הנתבעת טענה שקיימים חיובים בגין התובע 2 הגם שהוא אינו נגר. אכן, התובע 2 אינו נגר אך התובעים העידו שהתובע 2 עבד גם בשטח בסוגי עבודות שונות. בהקשר זה סמואל הודה בתצהירו שהתובע 2 עבד "**פיזית בשטח**" (ס' 30), כך שלא ניתן לקבל את הטענה שעצם הכללתו בדיווחי השעות מלמדת על מרמה או חיוב פיקטיבי.

34. הנתבעת טוענת שהיה על התובעים להעיד את העובדים מטעמם וכי הימנעות מהעדתם פועלת לחובת התובעים. כן נטען שהיה על התובעים להציג את רישומי חברת אלקטרה ביחס למי שנכנס לאתר הבנייה. אין בידי לקבל את טענת הנתבעת. ביחס לעובדים, סמואל העיד שהיה מוכן לשלם את מלוא שכרם והראיות שהציגו התובעים (דיווחי שעות שרשמו, טבלה מרכזת שמפרטת את החיובים בגין כל יום בחודש אוגוסט לפי חלוקה לעובדים השונים וחשבונית) מספיקים כדי להעביר את הנטל לנתבעת. אין לנתבעת טענה שלא היו עובדים במקום ושלא נעשתה עבודה. הדברים נכונים גם ביחס לרישומים של חברת אלקטרה. אם רצתה הנתבעת לנסות לסתור את דיווחי השעות של התובעים, דבר לא מנע ממנה לנסות להציג את רישומי חברת אלקטרה.

35. לסיום אציין שהטענה לעגמת נפש נזנחה בסיכומי התובעים ומכל מקום אף אם לא היתה נזנחת אין מקום, בנסיבות העניין, לפסוק רכיב של עגמת נפש.

---

[1] יצוין כי חלק מאי ההתאמות להן טוענת הנתבעת נובעות מכך שבדיווחים נרשם "יבגני חריש" ו- "ולאד חדרה". הנתבעת מפרשת זאת כאילו יבגני וולאד לא עבדו בפרויקט, אלא בפרויקטים בחריש ובחדרה בהתאמה. התובעים מסבירים בסיכומיהם שהיו שני עובדים עם אותו שם (שני עובדים בשם יבגני ושני עובדים בשם ולאד). לכן, כדי להבדיל ביניהם, צויין מקום המגורים שלהם. הנתבעת לא חקרה את התובעים על רישומים אלה ולא נתנה לתובעים הזדמנות לתת הסבר זה. לראשונה, העלתה הנתבעת את הטענה בסיכומים. בנסיבות אלו, אני מקבל את ההסבר של התובעים. השורה התחתונה היא שהפער הנטען על ידי הנתבעת, אם מנטרלים את הטעות ביחס לשני העובדים הנ"ל, הוא נמוך באופן משמעותי מ- 25,000 ₪.

36. התוצאה היא שבמסגרת התביעה העיקרית יש לחייב את הנתבעת לשלם לתובעים סך של 250,390 ₪.

<u>הסעדים בתביעה שכנגד</u>

37. עניינה של התביעה שכנגד בהשבת הסכומים ששילמה הנתבעת לתובעים ובהפרשים ששילמה הנתבעת, לטענתה, עקב הצורך שלה להתקשר עם צוותי עבודה אחרים.

38. אשר לטענת הנתבעת להשבה של סכומים ששילמה, אין בסיס לתביעה זו. התשלומים בוצעו על עבודה שבוצעה והנתבעת לא הוכיחה אחרת. הנתבעת שילמה את כל החשבונות עד לחודש יולי 2022 ומבקשת במסגרת התביעה שכנגד לקבל בחזרה את כל מה ששילמה. הנטל מוטל על הנתבעת. אין חולק שהתובעים עבדו. הטענה כאילו חלק מהעובדים לא נכחו / לא ביצעו עבודות, היא טענה שלא הוכחה. הנתבעת ששילמה מידי חודש יכלה לבדוק בזמן אמת מה בדיוק מבוצע. חזקה על הנתבעת שגם בדקה. אחרת, מדוע שילמה? הנתבעת גם לא הציגה כל חוות דעת שממנה ניתן ללמוד שעבודות שבוצעו מבחינת היקף הביצוע בפועל הן בהיקף שעות נמוך יותר ממה ששילמה. גם סמואל בתצהירו לא מצהיר במפורש שמדובר בדו"חות פיקטיביים אלא לשיטתו "**כנראה שהדוחות.. הם שקר אחד גדול**" (ס' 24). "**כנראה**", ללא בסיס ראייתי נוסף, לא מספיק לקבלת התביעה שכנגד.

39. סמואל נשאל אם הוא יכול להצביע על אי דיוקים בחיובים בחודשים אפריל-יוני 2022 והשיב: "**שים לב אני בהחלט יכול או-קיי אבל מבחינתי כאילו זה כסף קטן כסף, או-קיי אני אני לא תבעתי אני לא תבעתי כאילו על שעה או שעתיים כאילו אני תבעתי על גניבה של עסק.**" (עמ' 40 ש' 15-17). מתשובה זו ניתן ללמוד שהסיבה שהנתבעת אינה משלמת עבור החשבון הפתוח ואף תובעת השבה של הסכומים ששילמה, אינה בשל טענה שלא בוצעה עבודה, אלא בשל טענה ל"**גניבה של עסק**".

40. בתגובה להערת בית המשפט לפיה הנתבעת תבעה הכל בחזרה, השיב סמואל שלא, כי הוא תבע על הנזק ששילם בעקבות הנזק שעשו לו (עמ' 40 ש' 19). זו הודאה ברורה שגם לשיטת הנתבעת אין בסיס לתביעה להשבת הסכומים ששילמה. סמואל אפילו לא היה ער למה שתבע בכתב התביעה וטען בעדותו שלא תבע זאת.

41. הנתבעת מבקשת בסיכומיה להחיל את אותה הפחתה נטענת בסך של 25,000 ₪ על חודש אוגוסט על כל חודשי העבודה. לא ניתן לקבל טענה זו.

ראשית, הנטל בתביעה העיקרית מוטל על התובעים. התובעים הוכיחו 90% מתביעתם. אין משמעות הדבר שאוטומטית יש לקבל התביעה שכנגד בהיקף של 10% מהסכומים ששילמה הנתבעת.

שנית, בתביעה שכנגד הנטל מוטל על הנתבעת ומאזן ההסתברויות לא נוטה לטובתה.

שלישית, הסד של 25,000 ₪ כלל לא הוכח (ראו הערת השוליים שבסעיף 31 לעיל).

רביעית, מעבר לכך, כפי שהודה סמואל, התביעה שכנגד לא הוגשה בגין אי דיוק כזה או אחר בדיווחי השעות וסמואל כלל לא בדק את דיווחי השעות. התזה שבבסיס התביעה שכנגד שונה לחלוטין ולפיה על התובעים להשיב את הכספים ששולמו להם בשל "גניבת העסק".

חמישית, כאשר הושג הסיכום בין הצדדים, הנתבעת לא הציבה דרישות ביחס לאופן הדיווח של שעות העבודה ולכן גם אינה יכולה להלין, בדיעבד, כנגד אופן הדיווח – קל וחומר לאחר שבמשך חודשים רבים קיבלה ושילמה את החשבונות.

שישית, מת/1 עולה כי הנתבעת דרשה, במסגרת גילוי המסמכים, גילוי של רישום שעות העבודה לאורך כל התקופה וכי קיבלה מענה (מכתב ב"כ התובעים מיום 6.8.24 שם נכתב שמצורפים דו"חות מחודש אפריל 2022 שממנו ואילך יש תיעוד). הנתבעת בחרה שלא לעשות שימוש בדו"חות שקיבלה בניסיון להוכיח את טענת ההשבה של הסכומים ששילמה. אין אלא להסיק שהנתבעת לא מצאה באותם דו"חות דבר שתומך בטענותיה.

42. יצויין כי סמואל הסביר שהיה מסכים להמשיך לעבוד ולעבוד גם היום עם התובע 3 (עמ' 35 ש' 9-6). לאור זאת, ספק אם הנתבעת באמת סבורה שמדובר כאן במרמה מצד התובעים ובכלל זה התובע 3. אם הנתבעת היתה באמת סבורה שמדובר במי שגזל ממנה מאות אלפי שקלים, ללא בסיס, יש להניח שלא היתה מסכימה לעבוד עם התובע 3 – גם אם הוא איש מקצוע מעולה.

43. אשר לטענות הנתבעת לפיהן נאלצה לשלם יותר לצוותי הרכבה אחרים, כאמור לעיל, אין לנתבעת להלין אלא על עצמה. הנתבעת הפסיקה, הלכה למעשה, את עבודת התובעים, ללא הצדקה אמיתית. מעבר לאמור, בכל מקרה, הנזק לא הוכח, אף לא לכאורה. לא הובאו ראיות כלשהן ביחס לסיכום שנערך עם צוותי הרכבה אחרים לעומת הסיכום עם התובעים, לא הובאו ראיות כלשהן ביחס למה עשו אותם צוותי הרכבה. צורפו רק חשבוניות שמעידות לכאורה על תשלומים לצוותי הרכבה אחרים אך כאמור, ללא כל פירוט, עצם ביצוע התשלום לצוותי הרכבה אחרים לא מוכיח את התביעה שכנגד.

44. לפני סיום אציין שבתום דיון ההוכחות הוצפו על ידי קשיים לכאורה בשתי התביעות והצעתי מתווה לעבודה עתידית שכולל רכיב של בונוס לתובעים. עם זאת, לאחר ששבתי ובחנתי את הטענות, הראיות ובכלל זה עדותו של סמואל, שוכנעתי שהתביעה העיקרית הוכחה, בהפחתה של 10%.

<u>שכר טרחת עו"ד</u>

45. התובעים צירפו לסיכומי התגובה מטעמם את הסכמי שכר הטרחה וביקשו לפסוק שכר טרחה בהתאם לאותם הסכמים (עבור התביעה העיקרית סך של 16,000 ₪ ובנוסף 20% מכל סכום שייפסק ועבור התביעה שכנגד סך של 30,000 ₪). לאור התוצאה אליה הגעתי (חיוב הנתבעת לשלם לתובעים 250,390 ₪), שכר הטרחה שהתובעים מבקשים לפסוק לטובתם עומד על 96,000 ₪.

46. נראה שלא היה מקום להגשת התביעה שכנגד שכפי הנראה הוגשה כדי להוות משקל נגד לתביעה העיקרית. גם לא נעשה ניסיון אמיתי להוכיח את רכיבי הנזק הנטענים בתביעה שכנגד. לאור האמור, ולאחר ששקלתי את כלל הטענות ובכלל זה את הצורך להתגונן בתביעה שכנגד, את הסכום שנפסק לטובת התובעים לעומת סכום התביעה המקורית, את המשאבים שהושקעו בהליך ואת מספר הדיונים, אני סבור שיש להעמיד את שכר הטרחה הכולל לטובת התובעים על סך של 35,000 ₪.

<u>התוצאה</u>

47. הנתבעת תשלם לתובעים סך של 250,390 ₪ בתוספת ריבית שקלית החל ממועד הגשת התביעה (6.12.2022) ועד התשלום בפועל.

48. התביעה שכנגד נדחית.

49. בנוסף, תשלם הנתבעת לתובעים הוצאות בסך של 7,000 ₪ (החזר יחסי על האגרה) וכן שכר טרחת עו"ד בסך של 35,000 ₪.

50. הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו גם דמי פיגורים.

51. זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשפ"ו, 16 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

גד מינא, שופט